



"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מרקוביץ	שם פרטי: פאינה
-------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מרקוביץ	בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	מין: נ תאריך לידה: 02/02/1945
מקום לידה (ישוב, מחוז): קרסנוארמיסק	בלועזית	ארץ לידה: רוסיה
שם פרטי של האב: נחום	שם פרטי ושם נעורים של האם: דורה חפץ	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קרסנוארמיסק, רוסיה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 12/11/1998	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

**נא ספרי/ על קורות משפחתך לפני ובזמן המלחמה**

אמא שלי הייתה בת למשפחה של 10 אחים ואחיות שחיו בבלארוס. היא הייתה נשואה לבעלה הראשון וילדה את אחותי נינה. בעלה נהרג במלחמת העולם הראשונה והיא נישאה בשנית לאבא שלי. כשפרצה המלחמה אמא שלי ברחה מבלארוס עם נינה ועם שתי אחיות שלה. האחים האחרים לא ברחו איתן ואנחנו לא יודעים מה קרה להם לאחר מכן. המשפחה הגיעה לקרסנווארמיסק, באזור העיר סראטוב, ושם אני נולדתי בפברואר 1945, אחרי שרוסיה כבר השתחררה מהנאצים.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כמה שנים מאוחר יותר נולדה לי עוד אחות, לריסה. למדתי רפואה ועבדתי כרופאת ילדים. בשנת 1977 התחתנתי עם מיכאל בורד. בשנת 1978 נולד הבן שלנו, איליה, ובשנת 1986 נולדה אולגה. בעלי הוא בן דוד של ברוך אייזנשטיין (היום הוא גר בקרית ארבע). הבת של ברוך, חוה, חזרה בתשובה. היא עלתה לארץ ישראל והלכה לגור בקרית ארבע. אחריה, גם אחותי לריסה עלתה לישראל בשנת 1994 וגרה בקרית ארבע. החלטנו להצטרף אליהן בשנת 1998, אחרי שיצאתי לפנסיה. איליה לא עלה איתנו ונשאר ברוסיה כדי לסיים את לימודיו באוניברסיטה.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

אחותי לריסה שכרה בשבילנו דירה בקרית ארבע ואפילו דאגה לריהוט. כשהגענו לקרית ארבע הכל כבר היה מוכן בשבילנו. כשהגעתי לארץ הייתי כבר בגיל 53. הבנתי שאין לי סיכוי לקבל רישיון רפואה ישראלי, ולכן עבדתי בניקיון ובטיפול בילדים עד לגיל הפנסיה בישראל. לריסה גרה עד היום בקרית ארבע וגם הבת שלי אולגה גרה בקרית ארבע ויש לה שני ילדים. איליה עלה לארץ בשנת 2003. היום הוא גר ב"מבועים" בדרום, הוא ממשיך בדרכי ועובד כרופא נשים ויש לו ילד אחד. גם אחותי הגדולה, נינה זובין, עלתה לארץ. היא חיה היום בבית אבות באופקים.

ראיון: תפארת בשארי

קרית ארבע, ינואר 2013